

Na Maloj Kapeli

Tijekom 1994. i 1995. Glavni stožer HV-a potakao je niz mjera za povećanje bojne spremnosti Hrvatske vojske. Zbog nedostatne popune Zborno područje Karlovac imalo je posebno mjesto u tim nastojanjima. Jedna od mjera da se ojača to zborna područje bila je dovođenje postrojbi iz Zbornog područja Zagreb, koje je imalo mnogo veći broj postrojbi čiji je jedan dio bio u raspremi pa se nakon mobilizacije mogao uporabiti u ZP Karlovac, težišno na dijelu bojišta u širem području Ogulina.

Ukidanjem Prve operativne grupe koja je na tom području djelovala od srpnja 1993. do siječnja 1994. ZP Karlovac je nužna trebao jednu brigada iz nekog drugog zbornog područja za držanje crte bojišta. U siječnju 1995. mu je u tu svrhu dodijeljena 102. brigada HV-a.

Brigada je tu bila angažirana od 3. siječnja do 24. travnja 1995. godine. Gotovo četiri mjeseca rotirala je pješačke bojne na crti po vremenskom intervalu od pet tjedana boravka svake od njih.

Prva je angažirana 2. bojna. U zonu odgovornosti 143. domobranske pukovnije iz Ogulina bojna je stigla navečer 3. siječnja 1995. sa 340 ljudi. Dana 6. siječnja izvela je gađanje na strelištu Jamadol kod Karlovca. Nakon petodnevne obuke bojna je 9. siječnja 1995. preuzela položaj na Maloj Kapeli od bojne 99. brigade HV-a. Držala je desno krilo zone odgovornosti 143. domobranske pukovnije, ujedno i ZP Karlovac.

6. veljače 1995. god. na područje Ogulina stiglo je 411 ljudi 1. bojne i započelo petodnevnu obuku. Nakon što su 11. i 12. veljače preuzeli crtu 2. bojna je napustila bojište.

14. ožujka 1995. god. stigla je 3. bojna sa 427 ljudi, koji su, kao i u prethodna dva navrata,

prošli petodnevnau obuku. 3. bojna je 19. ožujka preuzela crtu od 1. bojne i bila je na crti do 23. i 24. travnja, kada je predala položaje bojni 149. brigade HV-a i napustila karlovačko-kordunaško bojište.

Bojne su na Kapeli držale 26 otpornih točaka sa 12 vojnika po otpornoj točki. Vojnici su zadaću obavljali po principu: šest vojnika na dužnosti, tri u pričuvi i tri na odmoru. Smjene su trajale šest dana uz dva dana odmora. Kao potporu su bojne imale četiri minobacača 82 mm. Svi punkтови su bili povezani žičanom vezom jer je korištenje radio-uređaja bilo zabranjeno. No takav sustav veze imao je slabosti - snježne oborine često su prekidale takvu vezu.

Zapovjedno mjesto bojne bilo je na Modrušu u selu Kolići. Prostor s desnim susjedom iz Zbornog područja Gospić nadziran je ophodnjama da prema dogovoru 102. brigada šalje ophodnje u parne, a ZP Gospić u neparne dane. Zbog zimskih uvjeta nabavljena su bijela maskirna odijela za vojnike u ophodnji, a zbog stalnog snijega lako su uočavani svi tragovi na terenu.

Osim držanja crte temeljna zadaća bojne bilo je motrenje Plaškog i okolice. U zoni bojne bila je osmatračnica s koje je redovno obavljana ta zadaća.

Prilikom boravka na Maloj Kapeli od hemoragične groznice je obolio vojnik 1. bojne **Josip Lončić** i preminuo 13. travnja 1995. u zaraznoj bolnici u Zagrebu.

Prilikom prijevoza ljudi na crtu 4. ožujka prevrnuo se i pao u provaliju kamion 1. satnije, pri čemu je ozlijeđeno 27 ljudi, od kojih pet teže. Zbog tog, po vojnoj terminologiji izvanrednog događaja, postrojbu je obišla ekipa Glavnog stožera HV-a Zbornog područja Karlovac.

U prevrtanju kamiona 4. ožujka ozlijeđeni su: Ivica Anđelović, Zdravko Banovac, Anđelko Bengez, Safet Beriša, Zlatko Bočkor, Goran Brodarac, Damir Fenrick, Ivica For, Danijel Grgurić, Nenad Hanževački, Miljenko Jelenčić, Davor Koprivnjak, Damir Kranjec, Branko Linđa, Denis Lozinica, Nenad Polondek, Valantino Rajković, Milorad Santrač, Ivan Samardžija, Robert Sinković, Davorin Struk, Igor Šimičić, Dubravko Šolčić, Krunoslav Štik i Damir Žiga.